

- 17,29 ויאמר דוד, מה עשיתי עמה; הלא, דבר הוא.
- 17,30 ויסב מאצלו אל-מול אחר, ויאמר בדבר הנה; וישבהו העם דבר, בדבר הראשון.
- 17,31 וישמעו, הדברים, אשר, דבר דוד; ויגדו לפני-שאול, ויקחהו.
- 17,32 ויאמר דוד אל-שאול, אל-יפל לב-אדם עליו; עבדך ילך, ונלחם עם-הפלשתי הנה.
- 17,33 ויאמר שאול אל-דוד, לא תוכל ללכת אל-הפלשתי הנה, להלחם, עמו: כי-נער אמה, והוא איש מלחמה מגערי. {ס}
- 17,34 ויאמר דוד אל-שאול, רעה היה עבדך לאביו בצאן; ובא הארי ואת-הדוב, ונשא שם מהעדר.
- 17,35 ויצאתי אחריו והכתינו, והצלתי מפיו; ויקם עלי--והתקיתי בזקנו, והכתינו והמיתנו.
- 17,36 גם את-הארי גם-הדב, הכה עבדך; וביה הפלשתי הערל הנה, כאחד מהם, כי חרף, מערכת אלהים חיים. {ס}
- 17,37 ויאמר, דוד, יהוה אשר הצלני מיד הארי ומיד הדב, הוא יצילני מיד הפלשתי הנה; {ס} ויאמר שאול אל-דוד לך, ויהוה יתן עמך.
- 17,38 וילבש שאול את-דוד מדיו, ונתן קובע נחשת על-ראשו; וילבש אתו, שריון.
- 17,39 ויחר דוד את-חרבו מעל למדיו ויאכל ללכת, כי לא-נסה, ויאמר דוד אל-שאול לא אוכל ללכת באלה, כי לא נסיתי; ויסרם דוד, מעליו.
- 17,40 ויקח מקלו בידו, ויבחר-לו חמשה חלקי-אבנים מן-הנחל וישם אתם בכלי הרעים אשר-לו ויבילקוט--וקלעו בידו; ויגש, אל-הפלשתי.
- 17,41 וילך, הפלשתי, הלך וקרבו, אל-דוד; והאיש נשא הצנה, לפניו.
- 17,42 ויבט הפלשתי ויראה את-דוד, ויבזהו: כי-היה נער, ואדמני עם-יפה מראה.
- 17,43 ויאמר הפלשתי, אל-דוד, הכלב אנכי, כי-אמה בא-אלי במקלות; ויקלל הפלשתי את-דוד, באלהיו.
- 17,44 ויאמר הפלשתי, אל-דוד: לכה אלי--ואתנה את-בשרך, לעוף השמים ולבהמת השדה. {ס}
- 17,45 ויאמר דוד, אל-הפלשתי, אמה בא אלי, בחרב ובסנית ובכידון; ואנכי בא-אליך, בשם יהוה צבאות, אלהי מערכות ישראל, אשר חרפת.
- 17,46 היום הזה יסגרך יהוה בידי והפיתך, והסרת את-ראשך מעליך, ונתתי פגר מחנה פלשתים היום הנה, לעוף השמים ולתית הארץ; וידעו, כל-הארץ, כי-יש אלהים, לישראל.
- 17,47 וידעו כל-הקהל הנה, כי-לא בחרב ובסנית והושיע יהוה: כי ליהוה המלחמה, ונתן אתכם בידו. {ס}
- 17,48 וביה כי-קם הפלשתי, וילך ויקרב לקראת דוד; וימהר דוד, וינץ המערכה לקראת הפלשתי.
- 17,49 וישלח דוד את-ידו אל-הכלי, ויקח משם אבן ויקלע, ויך את-הפלשתי, אל-מצחו; ותטבע האבן במצחו, ויפל על-פניו ארצה.
- 17,50 ויתזק דוד מן-הפלשתי בקלע ובאבן; ויך את-הפלשתי וימתהו; ויחרב, אין ביד-דוד.
- 17,51 וינץ דוד ויעמד אל-הפלשתי ויקח את-חרבו וישלפה מתערה, וימתתהו, ויכרת-בה, את-ראשו; ויראו הפלשתים כי-מת גבורם, וינסו.
- 17,52 ויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו, וירדפו את-הפלשתים, עד-בואך גיא, ועד שערי עקרון; ויפלו חללי פלשתים, בדרך שעבים, ועד-גת, ועד-עקרון.
- 17,53 וישבו בני ישראל, מדלק אחרי פלשתים; וישסו, את-מחניהם.
- 17,54 ויקח דוד את-ראש הפלשתי, ויבאהו ירושלים; ואת-כליו, שם באהלו. {ס}
- 17,55 וכראות שאול את-דוד, יצא לקראת הפלשתי, אמר אל-אבגר שר הצבא, בן-מי-זה הנער אבגר; ויאמר אבגר, חי-ונפשך המלך אם-יידעתי.
- 17,56 ויאמר, המלך: שאל אמה, בן-מי-זה העלם. {ס}
- 17,57 וכשוב דוד, מהכות את-הפלשתי, ויקח אתו אבגר, ויבאהו לפני שאול; וראש הפלשתי, בידו.
- 17,58 ויאמר אליו שאול, בן-מי אמה הנער; ויאמר דוד, בן-עבדך ישי בית הלחמי.

Choul'han 'Aroukh du Rav 'Ovadia Yossef (tome 4)

Les décisions halakhiques du Rav Ovadia Yossef dans un style clair et concis. Tome 4.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions